

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Archiwum Jabłonowskich z Bursztyna

Zespół (fond) 145

Część II

34. Album z odpisami wierszy autorów antycznych. Przed 1836 r.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Album Latin

10

Львівська бібліотека
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

Lat. 1 - 34

Epygraphes tirées de Virgile

Eloges.

8. Nos patrias finis et dulcia linquimus Arva;
nos patriam fugimus.
15. Saepe malum hoc nobis, si mens non laeva fuisset
de caelo tactas meminere praedixere Quercus . . . . .
19. Urbem, quam dicunt Romam, Moelbae, putavi
Stultus ego hanc nostrae similem, quo saepe Solemnes
pastor Orium teneros depellere factus.
Sic canibus Calatas similes, seu matribus haedos
horam; sic parvis componere magna solebam.
Nunc haec tantum alias inter caput et tulit Urbis
quantum lenta solent inter Fiburna Cypressi. . . . .
47. Fortunate Senex, ergo tua rura manebunt?
et tibi magna satis.
Fortunate Senex, hic inter flumina nota
et fontis sacros, frigius captabis opacum.
hinc tibi, quae semper vicino ab limite saepes,
hyblacii apibus florem deposta salutis
saepi laevi somnum suadebat inire susurro . . . . .
68. at nos hinc alii silenti ibimus Afros
pars Sythiam, et rapidam Certas veniemus Casam
et penitus toto divisos orbe Britannos
en unquam patriis longo post tempore finis,

paucis et tegurū congestum cespitē Calmē,
post aliquot mea regna videns mirabor aristas?
Impius haec tam culta rovalia miles habet?
Barbarus has segetes?

III. Diūte quandoquidem in molli condecimus herba
et nunc Omnis Ager, nunc omnis parturit Arbor
nunc frondent Silvae, nunc formosissimus Annus,
triste lupus stabulis, materis frugibus imbres
Arboribus venti nobis Amaryllidis iras.

V. Spargite humum foliis, inducite fontibus umbras
pastores, mandat fieri sibi talia Daphnis:
et tumultum facite et tumulo superadite carmen
Daphnis ego in silvis, hinc usque ad sidera notus,
Formosi peroris custos, formosior ipse. . . . .
Dum jiga montis aper, fletivos dum pisces amabis
Dumque thymo pascentur apes, dum rore cicadae
Semper honos nomenque tuum, laudeque manebunt,

VI. — namque canebat, uti magnam per inane coacta
31. Semina terrarumque, animaeque, masculis juiscut
et liquidis simul ignis: ut his evordia primis
Omnia, et ipse tenes mundi conercent orbis,
tam ducare Solem et discludere Nerea ponte
Coepit, et rerum paulatim sumere formas
Sanguine novum ut terrae stupescant lucescere Solem

Altius atque cadant submotis nubibus ombres;
 incipiant silvae tum primum surgere, cumque
 rara per ignotos errent animalia montis.
 hinc lapides Pyrrhae iactos, Saturnicæ regna
 42. Caucasusque refert Volucres - fanteumque Prometheus -

VII

Compulesantque greges Corydon et Thyris in lenum
 Thyrii ovis, Corydon distentas lacte capellas
 ambo florentes aetatibus; Arcades ambo
 et cantare paros et respondere parati.

IX. 39. Huc ades o Galatea. quis est nam ludus in undis?

hic vir purpureum: variorum hinc flumina circum
 fundit humus flores; hic candida populus antro
 imminet et lentae sedunt umbracula vites, . . .

56. et nunc tibi stratum selet aequor et omnes
 aspice ventori ceciderunt mormusi auras
 hunc adeo media ut nobis via, namque sepulcrum
 incipit apparere Bianoris, hic ubi densas
 agricolae stringunt frondes, hic, Moer, canamus.

X. 31. Tristis at illud - Tam non cantabitis, Arcades, inquit
 montibus haec vestris: soli cantare periti

Arcades. omni tuum quam molles Ossa quiescant
Sutro meos olim si fastata duat amores!

Atque utinam es vobis unus, vestrique fuisset
aut custos gregis, aut matrae vinctos uos...

41. Ista mihi Phyllis legeret, cantaret Amyntas
huc gelidi fontis: huc mollia prata, Lycori
huc nemus: huc ipso tecum consumeres aevo.
Nunc insanus amor duri me Martes in armis
tota inter media, atque adversos detinet hostes...

48.

Ab te ne frigora laedant!

Ah tibi ne teneras glacies secat aspera plantas!

69. Omnia vincit Amor et nos cedamus Amori!

℥. 200. cor. Non atites, quam qui adverso flumine lembum
℥. 200. cor. remigis subigat; si brachia forte remittit
℥. 200. cor. etque illum in praecipos pronos rapit alveus amni.

Georgicus. — pater ipse colendi

L. 1.

non. haud facilem esse viam voluit, pumisque per artem
 movit egros, curis acvens mortalia corda,
 nec torpere gravi passus sua regna veterno.

Ut varias usus meditando extunderet artes
 paullatim, et dulcis frumenta quaereret herban;
 sit silicis venes abstrusum esunderet ignem —

labos omnia viciit

inprobus et deusis urgens in rebus egestas.

Semina

Vidi lecta diu, et multo spectata labore
 degenerare tamen: ni vis humana quotannis
 madima quaeque manu legeret. sic omnia fatiis
 200. in pectus rucere, ac retro sublopta referri. Sic dicit:

Saepe ego . . . .

Omnia ventorum concurrere proelia vidi:
 quae gravidam late segetem ab radicibus imis
 sublimem expulsam erueret: ita turture nigro
 ferat hycus culmumque livem stipulasque volante.

Saepe etiam in mensum coelo venit agmen aquarum
 et favam glomerant tempestatem imbribus atris
 conlecta ex alto nubes. rucit arduus aethes
 et pluvia ingenti tota lacta boumque labours

Diluit. in plentus fusa et cava flumina cresunt
Cum sonitu, ferocisque fetus spirantibus aequos.
Ipse pater, media nimborum in nocte, comesa
fulmina molitur dextra. quo maxime motu
terra tremat: fugere ferae et mortalia corda
per gentes humilis stravit pavor.

Georg. II. Sed neque Medorum silvas intus in terra,
136. nec pulcher Tanges, atque auro turbidus Haraxes.
Laudibus Italiae certent.

Salvo magna parens frugum, Saturnia tellus;
Magna virum.

Ver arce frondi nemorum, ver atque silivis:

Ver tument, terrae et geniticae semina poscent
Tum pater omnipotens fecundis imbribus Aether
Conjugis in gremium lactae descendit et omnes
magnus atet,

Avia tum resonant avibus virgulta canoris.

Parturit almus ager, zephyris tepentibus aere
lassat arva semes.

non alias prima crescentes origine mundi
Inludisse dies, alicuius haluise tenorem
Cecidideris. ver illud erat: ver magnas agobas

Orbis, et hebreus pauebant flatibus Euri
 Cum primam lucem pecudis haurere, vringue
 ferrea progenies decuri capret catulit arvis
 inmisitque ferae silvis et sidera coelo...

O fortunatos nimium, sua si bona noient
 Agricolas! quibus ipsa, procul discordibus armis
 fundit humo facilem vitam iustissemia tellus.
 ... at securae quies et pesca fallens vita
 Divis opum varicarum, at latis otia fundis,
 speluncae, vivique laeus, at frigida Tempa
 mugitusque bouum, mollesque sub arbore somni
 non absunt. illi saltus ac lustra ferarum
 et patiens operum, caique que adueta juventus
 sacra Diuum, sanctique patres: extrema per illos
 Iustitia cecidens terris vestigia fuit.
 me vero primum dulces ante omnia Musae,
 quarum sacra fero ingenti percussus amore,
 accipiant, caelique vias et sidera monstrant
 ... Sin, has ne possim naturae accuro parte
 ... rura michi et regni placeant in vallisbus Omnes,
 flumina amem silvasque inglorius. O ubi campo
 Spercheos et virginibus bacchata Lacaenis
 Taryeta: o qui me gelidus in vallisbus Haemi

Sistat d'ingente ramorem protegat umbra!
Fida, qui potest rerum cognoscere causas:
atque metus omnis et inexorabile fatum
Subjicit pedibus, strepitumque Acheronti avari!
fortunatus chelle, Deo qui novit agrestes -

Tandis qui impetueux, fieri, inquiet, ardeur,
et animal quersuë qui enfanta le trident,
de ploie en se jouant dans un gras pâturage
sa vigueur endormie et sa grace sauvage.
que d'aimos et de souplesse et son post animé
soit que dans le courant du fleuve avoisié
en puisoant il plonge, et luttant contre l'onde
batta du pied le flot qui blanchit et qui gronde
soit qu'à travers les pieë il sechappe par bonds.
soit que livrant aux vents ses longs cris ragabonds
superbe l'œil en feu, les narrais fumantes
beau d'orgueil et d'amour il robe ses amantes.

L'abbé Delotte - les Jardins chent 1°

Continuo pecoris generosi pulles in laevis
 Altius ingreditur et molli crura reponit
 primis et in viam et fluviorum tondere minas
 Audit -----

Tum si que sonum procul arma dedere
 Stare loco nescit: micat auribus et tremet artus;
 80. Conlectumque premoris voluit sub naribus ignem
 censa juba, et dextro iactata recumbit in armo.

causatque

tellurem et solido graviter sonat ungula cornu . . . .
 nonne vides, cum precipiti certamine campum
 conripuerit, ruuntque effert carcere currus,
 105. Cum spes arrectae juvenum, et sustantiaque haerent
 Corda pavor pulsans: illi instant verbera torto
 et proni dant lora: volat vi fervidus axis.
 iamque humiles, iamque elati sublimi viantibus
 aera per vacuum ferunt, atque adurgere in auras.
 nec mora, nec requies. at fustoeae nimibus arenae
 tollitur. humescent spumis, flataque sequentem.
 Lenteus amos laudum, tanta est Victoria curae.

Oros. Ipse / Ophreus / cara solens aegrum testuend amore
 18. Te dulcis conjia, te solo in litore secum
 465 Te veniente die, te decedente canebat
 Tacnaria nam fauces, alta Ostia Dites
 et caligantem nigra formidine lucum.
 ingressus, mansique adit, regnumque tremendum,
 470. hucnaque humanis precibus mansueverat Coria,
 Ad cantu commotae Eschi de Scribus imis
 umbrae ibant tenues, simulacraque luce carentem
 quam multa in foliis avium se millia condunt
 Super ubi aut hibernus aget de montibus umbes,
 ... lamque pedem referens casus exacerat omne
 redortaque Euridice superas venerat ad auras,
 pone sequens; namque hanc dederat Propensam legem
 Cum subita iniautem demontia cepit amantem
 ignoscenda quidem, scirent si ignoscere Manes.
 Reddebat, Eurydiceque suam iam luce sub ipsa
 immemor, heu, victusque animi respexit. his
 et fusus labor, atque inimicis rupta tyranni ^{omnis}
 foedera.

8.

Quelques vers de l'Enéide que l'on a mis sous le seroppelle

L. 1. et de cetera a propos -

Musa, mihi causas memora, quo numine laeso

Quaeso dolens Regina deum, tot volvere casus

10 iri signem pietate virum, tot adire labores

irproberet. tanta enim animis coetibus iri? .....

33 tanta enim molis erat Romanam condere gentem .....

36 Cum Iuno, aeternum servans sub pectore vulnus .....

interea magno miseris murmure pontum

125 emissam huiem sentit Neptunus, et imis

stagna refluxa vidis. graviter commotus et alto

prospiciens, summa placidum laequet cœtibus unda .....

quos ego: sed motos praestat componere fluctus,

145. . . . . levatque ipse tridente;

et vastos aperit Syrtis et temperat Aequeos:

atque rotis summas levis perlabitur undas.

Ac veluti magno in populo cum saepe coortant

seditis, sacrisque animis ignobile vulgus;

lampque fauces et sana volant; furor arma ministrat:

tum pietate gravem ac meritis si forte virum quem

conspicere, silent; arrectisque auribus attendant

ille regit dictis animos et pectora mulcet -

illa (Diana). 500.

----- gradiensque Deas supereminet omnes
Latonaos taciturno pertentant gaudia pectus.

Quidquid id est. Atque Danaos et dona ferentes --

Et si fata Deum. Si mens non laeva fuisset,
Trojaeque sume stans, priamique ara alta maneres.

per varios casus, per tot discrimina rerum
205 tendimus in Latium: sedes ubi fata quietas
ostendunt.

257 unius ob iram
prodimus, atque Italiam longe disiungimus oris . . . . .

402. Dixit, et aversa rosea cervice refulsit,
ambrosiaque comae divinum vertice odorem
spiravit . . .
et vera incessu patuit Dea.

586. ^{Via} ea factus erat, cum circumfusa repente
scindit se nubes et in aethera purgat aethera
restitit Aeneas, claraque in luce refulsit
os humerosque deo similis . . . . .

628. mi quoque per multos simili fortuna labores
sactatam hac demum voluit consistere terra
non ignara mali, miseris succurrendico.

II. 1. Continuerunt omnes, intentique ora tenebant
inde toto pater Aeneas sic orsus ab alto:
Infandum, regina, jubes renovare dolorem
Trojanas ut opes, et lamentabile regnum
erruerent Danae: quae ipsa miserissima vidi
et quorum pars magna fui.

nut alto a culmine Troje
Sat patriae Praemoque datum. At Pergama vatra
Defendi possent, etiam haec defensa fuissent.

Venit summa dies et ineluctabile tempus
Dardaniad, fuimus Troes: fuit Ilion et ingens
gloria Teucrorum. -

Cadet et Aepheus - iustissimus unus
qui fuit in Teucris, et servatissimus aequi.

Dis aliter vivam.

Tempus erat, quo prima quies mortalibus aegris
incipit, et dono divinum gratissima serpit. . . . .

Arma amens capio, nec sat rationis in armis:
Sed glomerare manum bello, et concurrere in arcem
cum sociis ardent animi. furor inaeque mentem
praecipitant; pulchrum mori succurrit in armis.

-----
moniamus et in media arma ruamus
una salus vitæ, nullam sperare salutem. . . . .

Ac veluti summis antiquam in montibus Ornuo,
Cum furo accisam crebrisque bipennis instant
lucere agros dæ certatim; illa usque minatur,
et tremefacta comam concusso vertice nutat,
volneribus donec paulatim evicta supremum
longemitt, traditque jugis avolsa ruinam. . . .
Visa mihi ante oculos, et nota major imago.
Obstipui, steterunq[ue] comæ et vox faucibus hæsit.

III. Sitora cum patriæ lauremans portusque relinquo
et campos ubi Trojæ fuit.

quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames.

321. O felix una ante alias Phæniæ rego,
hostitem ad tremulum Trojæ sub moenibus altis
Iura mori; quæ sortitus non pertulit illos

heu Victoris heri tetigit captiva cubite!

494. Vivite felices, quibus est Fortuna parata
iam sua: nos alii ex aliis in fata vocamus.

Vobis parte quies -

658. Monstrum horrendum, informe, ingens cui lumen ademptum,

673. Clamorem immensum tollit: quo pontus et omnes
intremuere undae, penitus intersita tellus
Italiae, curvisque in mugit Etna cavernis.

Lib: IV. At regina gravi iam dudum saeva cura
Vulnus alet venis, et caeco carpitur igni.

----- haerent infixi pectore Vultus,

Serbaque: nec placidam mentis dat cura quietem

68- Heu vatium ignarae montes! quid vota furentom,
quid delubra jurant? est mollis flamma medullas
interea, et tacitum vivit sub pectore vulnus.

..... illum absens absentem auditque videtque -

est infandum si fallere possit amorem -

Fama, mala qua non aliud velocius ullum
mobilitate viget, viresque acquirit eundo.

parva metu primo, mox sese attollit in auras
ingreditur que solo et caput inter nubila condit.

monstrum horrendum, ingens: cui quot sunt corpore
tot vigilae oculi subter, mirabile dicto ^{plumae}
tot linguae, totidem ora sonant, tot subbrigit aures,

Tam-fidei praeique tenax, quam nuntio veri
hanc tum multiplex populos sermonum explebat
Gaudens et pariter facta atque infecta canebat.

426. Nunc ego si potui tantum sperare dolorem
 et perferre, soror, potero.

433. tempus inane peto,

435. Dum mea me vitam doceat fortuna dolere
 extremam hanc oro veniam — — — — —

Solaque culminibus ferali carminae bubo
 Saepo quaerit, et longas in fletum ducit voces.

521. Nox erat: et plaudam carpebant sua soporem
 Corpora per terras, silvaque et saeva quiesant
 aequora: cum medio voluuntur sidera lapso

525. Cum tacet omnis ager: pecudes, vitaeque volucres,
 quaeque lacus lato liquidos, quaeque aspera dumis
 cura tenent, somno positae sub nocte silenti
 lenibant curas, et corda oblitae laborem — — — — —

625. Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.

654. Dulces exuviae, dum fata deusque sinebant
 accipite hanc animam, meque his exblivite curis.
 Nunc, et quem dederat cursum fortuna, pergit:
 et nunc magna mihi sub terras ibit imago, —

Lib. V. At pro prium deus et partem indignanter honorem
 290. Nunc teneant: vitamque volunt pro laude pacisci-
 hos succisus atit: possunt, quia posse videntur.

Lib VI. Tu ne cedo malis: sed contra audentior ito,

195

quam tua te Fortuna sinet.

126.

facilis descensus Averno.

nocte atque die patet atri janua Ditis:

Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras,
hoc opus, heu labor est.

305.

huc omnis turba ad ripas effusa ruebat
matres atque viros, defunctaque corpora vita
inpositique rogi juvenes ante ora parentum.
quam mittent silvis autumni frigore primo
lapsa cadunt folia, aut ad terram gurgite ab alto
quam multae glomerantur aves, ubi frigidus annus
traus pontum fugat, et terras immittit apricis.

Stabant orantes primi transmississe cursum,
terrebant quae manus ipas ultionis amore
navata sed tristis nunc hos nunc accipit illos: ---

Inter quae Phoenissa veniens a volvere Dido
errabat silva in magna; quaeam Troius heros
ut primum iuncta stetit, agnovitque per umbras
Obscuram, qualem primo qui surgere mense
aut videt aut vidisse putat per nubila lunam, ---
talibus cloncas ad ortum et torva tuentem
lenibat datus animum lacrimaque uebat.
Illa solo fixos oculos aversa tenebat:

Nec magis inepto vultum sermone movetur,
quam si dura Silex aut stet Marpesia cautes.
tandem conspiciit sese, atque inimica refugit
in remus umbriferum.

846

tu Maximus ille es
unus qui nobis cunctando restituis rem

Lib VII v. 25. Aurora in roscis fulgebat lutea bigis:

Cum venti posuere, omnis repente resedit
flatus, et in lento luctantur marmore tonsae
atque hinc Aeneas ingentem ex aequore lucum
prospicit, hunc inter fluvio Tiberinis amoenis
Vorticibus rapidis et multa flavus arena
in mare prorumpit. Variis circumque supraque
adsuetas ripis volucres et fluminis alveo
Aethera mulcebant cantu, lucosque volabant.

inf. Juron en appellait le Divorce am. aut le Div.

835. tu potes unanimos armare in praedam fratres
atque odii versare domos: tu verbera testes
funereasque inferre fauces: tibi semina mille
mille nocendi artes.

v. 352 Tu regere imperio populos, Romane memento,
 (Hæc tibi erunt artes) præque imponere morem
 parere subpitis, et debellare Superbos.

Lib VII.

postquam alta quierunt.

v. 5.

Aequora, tendit iter velis, ---

Adpirant aurae in noctem, nec candida cursus

Luna negat: splendet tremulo sub lumine pontus.

Odys. 1
v. 291. — Ὡς ἐπιὼν, βουαγεν νεβηλας, εἰσραῖζε δὲ πορφοῖ
χερσὶ γηλαίων ἔδωκ. πασας δ' ἔρροφ' ἔτεν αἰθλας
παιροῖσι ἀνεμων σὺν δὲ νεβηλοῖσι καλυφ-
ραίας ὄμων καὶ πορφον. ὄρωρες δ' ὄρωραροφ' ἔτεξ—

Alais. — Eripunt subito nubes coelumque diemque
Teucrorum ex oculis: ponto non incubat atra

1.1. *Quelques vers de Lucret. de Perum natura*
Principio, vento vis verberat inicta pontum
ingentisq; ruit nasus et nubila differt:
interdum rapido percurrrens turbine campos
arboribus magnis sternit, montisque supremos
silivifragis cedat flabris: ita perfurit aeri
cum fomite, sacvitque minaci murmure pontus.

rursumque

impetibus cebris: interdum vertice torto
Corripunt, rapido rotantia turbine portant
quere etiam atque etiam sunt venti corpora caeca.

nam quodcumque suis mutatum finibus exit,
Continuo hoc mors est illius, quod fuit ante.

Lib II *Suave, mari magno turbantibus aequora ventis*
e terra magnum alterius spectare laborem
non quia vacari quemquam est jucunda voluptas
sed, quibus ipse malis careas, quia carnere suas est
sed nil dulcius est, bene quam munita tenore
edita doctrinæ sapientum templa serena:
despicere unde queas alios, passimque videre

errare, utque viam parentis quaerere velae
certare ingenio, continere nobilitate
noctis atque dies nisi praestante labore
ad summas emergere Opes, serumpque folari—

nihil aliud sibi naturam latrare, nisi ut, cum
corpore seipinitus dolor absit, mente fructus
vivundo sensu, cura remota, metuque, ...

Sic rerum summa novatur
semper, et inter se mortales mutua vivunt
augescunt aliae gentes, aliae minuuntur;
inque brevi spatio mutantur saecula animantium
et quasi cursores, vitae lampada tradunt.

Quaerit enim rationem animus, cum summa loci sit
infinita foris, haec caetera morosa mundi:
Quid sit ibi posse, quo prospicere usque velit mens,
atque animi tractus liber quo pervolat ipse.

lib. III. His tibi merulis quaedam divina voluptas
percipit, atque horror, quod scilicet natura tua vi
tam manifesta patet ex omni parte reclusa.

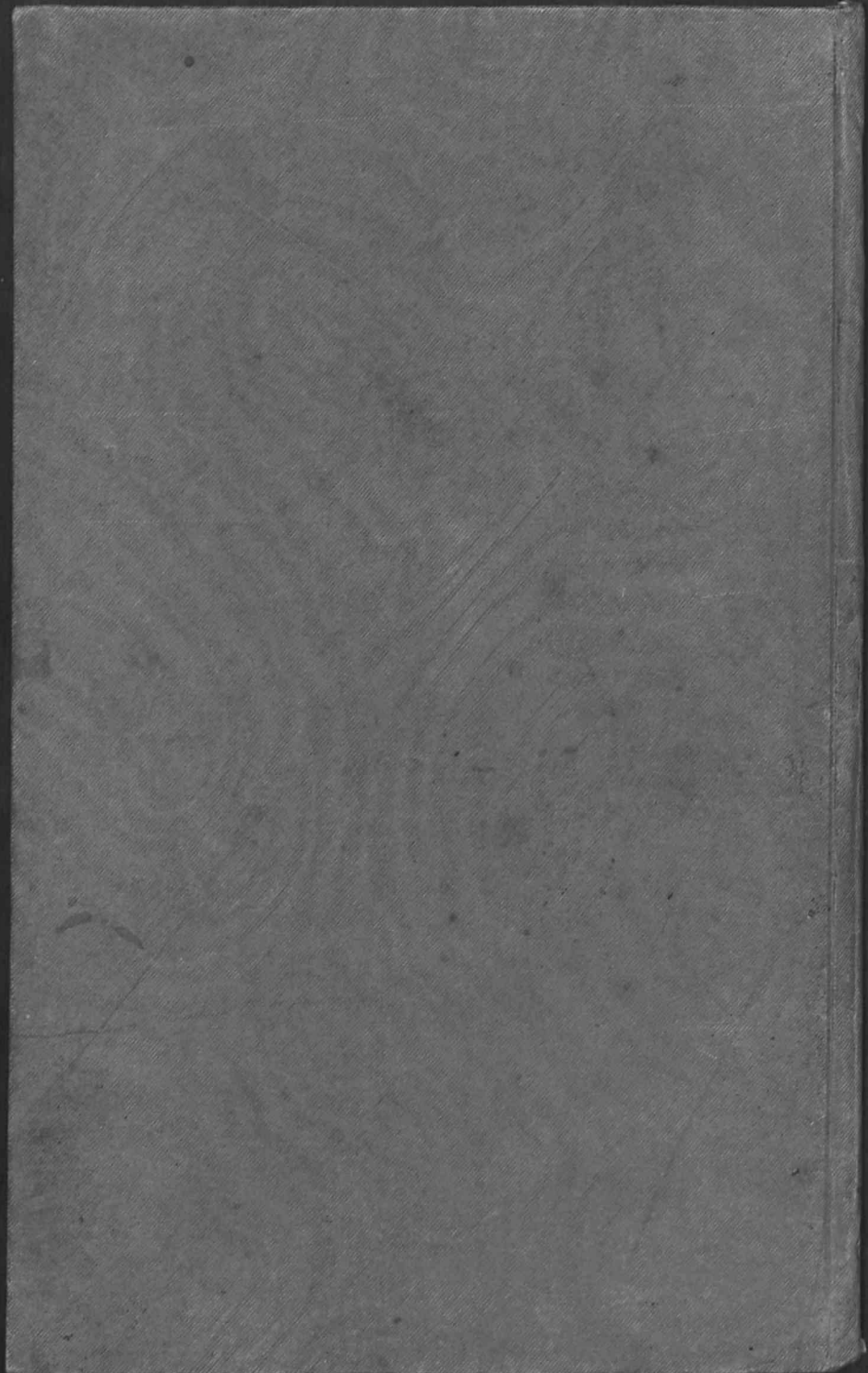
p. 91. Sisyphus in vita quoque nobis ante oculos est
qui petere a populo fascias, saevasque securis
imlibit, et semper victus, tristisque recedit
nam petere imperium, quod inani sit ne datur umquam
atque in eo semper durum sustinet laborem:
Hoc ut adverso nixantem trudere monte

Saxum, quod tamen a Summo iam vertice rursus
Solvetur, et plane raptim petit aequora campi—

Te, Dea. te fugiunt venti, te nubila caeli
Adventumque tuum: tibi suavis credula tellus
Submittit flores, tibi rident aequora ponti,
placatumque nitens diffuso lumine coelum—

Castelle Ut flos in septis secretus nascitur hortis
Carmin ignotus pecori, nullo contusus oratro
ruptus, quem mulerunt auras, firmat sol, eductat imber
multo illum puero, multas optavere puellas.

O bienheureux mille fois
Veuilant que le Seigneur aime
qui de bonne heure entend sa voix
et que ce Dieu daigne instruire lui même,
tel en un secret vallon
sur les bords d'une onde pure
croit à l'abri de l'aiglon
un jeune Dieu, l'amour de la nature.
hors du monde élevé de tous les dons des cieux,
il est orné dès sa naissance
et du machaut l'abord contagieux
n'altère point son innocence. — *Par un charme d'atthalie*

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.

Оссолінські колекції.

CD – диск виконано в рамках угоди укладеної з квітня 2004 р. між Львівською науковою бібліотекою НАН України у Львові і Національним Закладом ім. Оссолінських у Вроцлаві.